

ಬೇಡಿದರೇನು..? ಅವು ಬರೆದಿರೋದೇ ತಾನೇ ಆಗೋದು..ಇನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಏನು ಉಳಿದಿದೆ..?” ಹೃದಯದ ಮಾತು ಶುಟಿ ಮೀರಿ ಬಂದು, ತಮ್ಮನ್ನ ತಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡರು.

‘ಬಿಗ ಹಾಕ್ಕಿಟ್ಟು ಬಾ..ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ..ನಿನ್ನ ಅಂಕಲ್ ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹ ಅವತಾರ ತಾಳ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಲಗುಬಗನೇ ಹೊರ ನಡೆದರು. ಹಣ್ಣ ಕಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದ ಅಪೂರ್ವ ಹೊರ ಬಂದು ಮನಗೆ ಬಿಗ ಜಿಡಿ ಕಾರನ್ನ ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಕಾರು ಶುರು ಮಾಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ದಾರಿಯುದ್ದಿಕ್ಕು ಎಂದಿನ ಮೌನ ಮಡುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ದೇವಾಲಯದ ಹೊರ ಅವರಣಾದಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನ ನೀಲಿ ಸಿಲ್ವಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಗಳಿಗಳಿರು. ಅಪೂರ್ವ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತುಳಿ ಮಾಲೆ ವೀರಿದಿ ತಂದಳು. ಮೂರು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇ ಇದ್ದ ಧ್ವಜ ಸುಂಭವನ್ನು ದಾಟಿ ಪ್ರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಪರಿಚಯದ ಪುರೋಧಿತರು, ನಗ ಬೀರಿ ಇವರನ್ನು ಸ್ಥಾಗಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವಿರುಧವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬೇಸ್ನೋ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ, ಅರತಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರದಾನ ಹಾಕಿ ಹೊರ ಬಂದರು.

ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ರಾಯರು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷು ಕರಿಗೆ ಹಾಕಲೆಂದು ಹೇಯಿಯಂದ ನಾಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದು, ಒಂದೊಂದೆ ನಾಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದವರು, ಹೇನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೆನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕನೆಗೆ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಅವರ ನೋಟ ಹರಿದು ಅವರು ನಿಂತಲ್ಲೇ ಸ್ವಭಾವಾದರು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ 2

ಮೆಟ್ಟಿಲೆನಿಂದ್ದಿಕ್ಕು ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕಲ್ಲು ದಂಡೆಗೆ ಬರಿಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭಾವವಿತ್ತು. ಹಲುಸಾಗಿ ಗಡ್ಡ ಬೇಳಿದಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖ ದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿತ ಎದ್ದು ಕಾಣಿತ್ತಿತ್ತು. ಎನ್ನೋ ಕಾಣಿದ ಕೂದಲು ಕೆದರಿ ಕೆಂಚು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಸಿ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಚಾಲನೆಯೇ ಇಲ್ಲದವರಂತೆ, ದಂಗು ಬಡಿದು ಹೋದ ವರಂತ ನಿಂತಾಗ ಅವರ ತಟಸ್ ನಿಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ವಿಜಯಮ್ಮನವರ ನೋಟಪೂ ಆ ಯುವಕನ್ತು ಹೊರಿತ್ತು.

ಅತ್ಯ ನೋಡಿದ್ದೇ ತಡ, ವಿಜಯಮ್ಮ ರಾಯರನ್ನು ದಾಟಿ ಆ ಯುವಕನೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಹೇಳು ಹಿಡಿದು ತಡೆದರು.

‘ಬಾ ವಿಜಯಾ..ಮನಗೆ ಹೋಗೋಣ..!’ ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯ

ಉತ್ತಮ ನಿರೂಪಣೆ; ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಪಾತ್ರಗಳು

ಸಂತಕವಿ ಕನಕದಾಸರ ನಳಿದಮಯಂತಿ ಧಾರಾವಾಹಿ (ಡಾ.ಜಿ.ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಸುಂದರವಾದ ನಿರೂಪಣೆ. ಜೀವತೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಪಾತ್ರಗಳು, ಲಾಲಿತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಷ್ಕಿಕಷ್ಕಿ ವಾಕ್ಯಗಳ ಜೋಡಣೆ, ಮರ್ತು ಹೋದ ಕನ್ನಡ ಕಬ್ಬಿಗಳ ಪುನರ್ಬಾಳಕೆಯಿಂದ ಈ ಧಾರಾವಾಹಿ ಹಳೆಗನ್ನಡದ ಕಂಪನ್ಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಪಸರಿಸಿದೆ.

—ಡಾ.ರತ್ನೀಶ್ವಿನಾರಾ ಪ್ರಸನ್ನ ಬೆಂಗಳೂರು

ಒಮ್ಮುಗರನ್ನು ಸೇಳಿದಿದೆ

‘ನಳಿದಮಯಂತಿ’ ಕಾವ್ಯದ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಮೂಲಕ ಡಾ.ಜಿ.ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಜಾತ ಕೃತಿಗಳತ್ತ ಕನ್ನಡದ ಒಂದುಗರನ್ನು ಸೇಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಾಖಾಘಾಣೀಯ. ಕನ್ನಡ, ಹಳೆಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜಡಿಗೆ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕೂಡ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳತೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಮೆಚ್ಚುವಂಥಾದ್ದು. ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಳ್ಳಿದ ಲೆಲಿಕರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

—ಎಂ.ಡಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ ಮೈಸೂರು

ಕಗ್ಗನ್ ದಿಯಂತಿದೆ

ಧಾರಾವಾಹಿ ಮನೋಜ್ ವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಜೊತೆಗೆ ಆದೇಶವೂ ಇತ್ತು.

‘ಅಲ್ಲಾರಿ..ಅವನು..!’ ಅವನ ದನಿ ಗಢದಗೊಂಡಿತು. ಕಂಗಳಿಂದ ಕಂಬನಿಯ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದಿತ್ತು.

‘ಅವನು ಯಾರೋ..ನಮ್ಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ..ಅಪರಿಚಿತ..ನಿನ್ನ ಏನೇನೋ ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ.. ಕತ್ತಲಾಗ್ರಿದೆ. ಮನಗೆ ನಡಿ..’

ವಿಜಯಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ಹೊಯ್ಯಾಟ ಮೇರೆ ಮಿರಿತ್ತು.

‘ಅಲ್ಲಾರಿ..ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ..ಅಷ್ವನ್ನು..’ ಪಟ್ಟಿಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿರೋಡವರಂತೆ, ರಾಯರು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹಾನಿಗೊಳಿಸಿದ ನಡೆದರು. ವಿಜಯಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ಆ ಯುವಕನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತೇ ಪರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಪೂರ್ವಾಗಿ ವಿನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದೇ ತೋಚದೇ ಕಕ್ಷಾಭಿಷಿಕ್ತಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ದಕ್ಷಾಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ನಾರಾರು ಪ್ರಾಗ್ಗಳು ಏಕಕಾಲಿಕ್ಕೆ ಲಾಧುವಿತ್ತಿತ್ತು.

ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷು ಕನಿಗೂ, ಇವರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯ..? ವಿಜಯಮ್ಮ ಗುರುತ್ತಿದೆ ಆ ಯುವಕನ್ನು ರಾಯರು ಗುರುತ್ತಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೇಂದೆ..? ಅಥವಾ ವಿಜಯಮ್ಮನೇ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೋ ಈತನಿರಿಂದಿಂದೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆಂದೆ..? ಆ ಯುವಕನ್ನು ಕಂಪೊಡನೆ ರಾಯರು ಸ್ವಭಾಗಾಗಿ ನಿಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲ..? ಅವರ ಆ ನಿಲವೇ, ತನಗೂ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೂ ಆ ಯುವಕನ್ನು ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇಂಥ ಕಲೀನ ಮನೆನಿನದವರಿಗೂ, ಆ ಒಂದ ಯುವಕನಿಗೂ ಎತ್ತಿಂದೆ ಸಂಬಂಧ..? ರಾಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಜಯಮ್ಮನೇ ಆತನನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗುರುತ್ತಿಸಿರಬೇಕು..!’ ಎಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನೆಳೆತಲೂ ಬಿಡಲ್ಲಿಲ್ಲ..ನಿಮ್ಮ ಅಂಥಾ ಮನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬಂತು..?’

‘ವಿಜಯಾ..ಕಗೇನೂ ಮಾತಾನಾದುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ..ನೀನು ತಿಳಿದಂತೆ..ಈತ ಅವನಲ್ಲಿ..ಇವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿರುವ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಆಗಿರಬೇಕ್ಕು.. ನೀನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಮಹಡುತ್ತಿರುಲ್ಲಾ..ಅದಿಕ್ಕೇ ನಿನ್ನ ಈ ಮಹಡಗನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಕಂಡಿರಬೇಕು..’ ಬಂತ ಸಮಯದ ನಂತರ ಆ ದಂಪತ್ತಿಯ ನಡುವಿನ ಮಾತಿಗೆ ಸೇತುವೆಯಾದ ಆತ ಯಾರಿಂಬ ಕುತೊಹಲ ಅಪೂರ್ವಾ ಮನದಲ್ಲೂ ಗರಿಕೆದರಿತ್ತು.

(ಸರೇಜ)

ಹಾಗೂ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂತಿದೆ.

ಕನಕದಾಸರು ಬರಿದ ಈ ಕಥಾನಕವನ್ನು

ಸರಳಕ್ಕನ್ನಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಡಿದ ‘ಸುಧಾ’

ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೂ ಲೇಖಿಕರಿಗೂ ವರದನೆಗಳು.

— ಸತ್ಯಮಂಗಲ ಮಹದೇವ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಯುವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ದಾರಿದಿದೆ

ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ‘ನಳ ದಮಯಂತಿ ಪ್ರೇಮ ಕಥಾನಕ’ ಯುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ದಾರಿದಿದೆ.

—ಡಾ.ಭತ್ಯಮುಗ್ರೇ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಬೀದರ್

ಅನುಪಮ ಚಿತ್ರಣ

ಧಾರಾವಾಹಿ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾಗಿ ಹಂಡಿದ್ದಿರುವುದು,

ಮರುಕಳಿಗಳಿಗೆ ಬಾರಿಕೆಂದು ಕೊಂಡು ಕಾಣಿಸಿದ್ದಿರುವುದು,

ಸರಳಕ್ಕನ್ನಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಡಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥಾನಕವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ.

ನಳಮಹಾರಾಜನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪಗೊಂಡಿರುವಂತಿದೆ. ಸಮಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಥಾನಕವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಕರು ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಸಾಫಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಂದಿರುವರು.

— ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು ಮಾ ಮೂರ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರು